

[Aksel Larsen.]

get ingen Betydning have i Forholdet til en Storkamp, der skal Statsmagten være neutral. Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, der samtidig spurgte, om de arbejdsløse da skal fryse, fordi Arbejdskøberne vil etablere Lockout, og advarede for Eks. Venstre mod at tage Parti i Striden. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen afviste paa sit Partis Vegne harmdirrende denne Beskyldning, det kunde aldrig falde Venstre ind at tage Parti i den Strid.

I hvert Fald hvad Partitagen angaar, har Regeringspartierne et priselig klart Standpunkt, idet de tiltræder et af Socialministeren stillet Ændringsforslag, hvor det i Punkt 2 hedder, at Hjælp kan ikke ydes til Personer, der direkte deltager i en Strejke eller Lockout. Det drejer sig her om et Lovforslag om Vinterhjælp til kriseramte Personer, og det kan altsaa ikke formodes, at det er en Hjælp, hvoraf disse Personer skal leve i en kommende Tid, den skal hjælpe dem til at klare de Udgifter, de har paadraget sig, som længe har været paatrængende nødvendige og, som det hedder i Lovforslaget, angaar Brændsel, Belysning, Beklædning og Bolig. Det er snart 1½ Maaned siden, Lovforslaget fremkom; men nu kommer Lovforslagets paastaaede Ophavsmand og siger, at hvis der i en Fremtid bliver Konflikt, maa de konfliktramte ikke nyde godt af den Vinterhjælp, som de burde have haft for 1½ Maaned siden... Det ærede Medlem Hr. Rager ryster med sin bekendte elskværdige Naivetet paa Hovedet, men jeg kan ikke gøre for det, hvis han ikke selv begriber Meningen med den Betænkning, han har underskrevet. (*Rager*: Det er Dem, der ikke begriber). Ja, jeg kan ikke se andet end, at her kommer man med et Lovforslag om Vinterhjælp, der bl. a. skal komme de arbejdsløse til gode, en Hjælp, de burde have haft for halvanden Maaned siden, og saa siger man: hvis der om 14 Dage udbryder Konflikt, maa de skam ikke faa den! (*Rager*: Det staar der ikke; fuldstændig umuligt!). Ja, saa maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse citere:

„Hjælpen kan derhos ikke ydes til Personer, der er direkte Deltagere i en Strejke eller Lockout“.
(*Afbrudelser*: Direktel!).

Formanden: De ærede Medlemmer maa ikke afbryde Taleren.

Aksel Larsen: Ja, men det er jo nu en Gang saadan, ogsaa herhjemme, at der

er Folk, som har været arbejdsløse i et Par Aar, der er gaaet hen og har faaet Arbejde for maaske en Uge eller 14 Dage siden, eller som maaske faar det i Morgen, fordi Arbejdskøberne erfaringsmæssigt forøger Beskæftigelsesgraden et Par Uger før en Lockouts Ikrafttræden. Disse Mennesker, der har et Par Dages eller Ugers Arbejde, skal altsaa ved Lockoutens Ikrafttræden straffes, det fremgaar heraf.

I det hele taget, den Snak om Statsmagtens Neutralitet under Arbejdskonflikter skulde man hellere lade være med, al den Stund Arbejdsløshedsloven jo er indrettet paa, at under en Konflikt skal flest muligt af de arbejdsløse unddrages Arbejdsløshedsunderstøttelse fra de Kasser, de selv betaler Kontingent til, og væltes over paa Strejkekasserne, som derved skal svækkes økonomisk under Konflikten; al den Stund, at vi jo snart er vant til at se Statens direkte eller indirekte Indgriben i Arbejdskonflikter til Fordel for Arbejdskøberne. Saadan noget forhandles her i Udvalgsværelserne og i Regeringens Kontorer, Statens Forligsmand er i Virksomhed med, ikke, som det fremgaar af „Social-Demokraten“s Tegninger, at faa Arbejdskøberforeningens Temperatur sat 20 pCt. ned, men med at finde det, man kalder en Mellemvej, og faa gennemført en direkte Lønreduktion trods alt. Dertil har man Staten, fordi Staten er en kapitalistisk Stat. Og vi venter ikke, at den skal være neutral; man finder ikke Arbejdere her i Landet, der tror paa den Myte om Statens Neutralitet. Men naturligvis synger samtlige borgerlige Repræsentanter i denne Forhandling paa den Melodi.

Der er Enighed mellem de borgerlige Partier om ikke alene at afvise det af os stillede Lovforslag, men ogsaa at afvise det af os stillede Ændringsforslag, hvorved vi tilsigter at opnaa, at ogsaa de fattigunderstøttede skal have Ret til denne Hjælp. Det er naturligvis kun, hvad vi kunde vente os, at alle andre Partier i denne Sal er enige herom, ogsaa fordi Fattighjælpsprinciperne er fastslaaet som noget, der har været gældende i over en Menneskealder og derfor ikke bør fjernes af den Socialreform, hvorom der i Øjeblikket forhandles i Udvalget. Ikke desto mindre har vi stillet dette Ændringsforslag for at give Udtryk for vor Mening: at de fattigunderstøttede ikke bør straffes, fordi de paa Grund af Nød er blevet fattigunderstøttet — vi ved udmærket vel, hvad det betyder at overlade det til Kommunernes Skøn.

Der rejses i Udvalgsbetænkningen Spørgsmaalet: skal de arbejdsløse sulte